

Interesse, at han har været aflagt paa den Maade, der omhandles under Nr. 5, og jeg maa derfor særdeles beklage, i det Offentliges Interesse, at denne Beslutning er tagen, som omhandles under Nr. 5.

Dahl: Det glæder mig, at det fra den ærede Landstingsmands Side fra Helsingør (Øst), er udtalt, at det var uønsket, at Justitsembedsmændene snarest muligt maatte sættes paa fast Gage. Det er et almindeligt Ønske, og jeg troer med Sikkerhed at kunne sige, at det gør og har gjort sig gjældende i hele Folket. Men, ligesaa vist som det er i Embedsstandens og Statsens velforstaaede Interesse, at dette skeer saaledes, er det ogsaa upaatvilelig i hele Folkets, at en saadan Foranstaltning snarest muligt træffes, og det er derfor, at Udvalget har udtalt sin Forventning om, at det nye Gagerglement, som Finantsministeren omtalte, ikke vil lade længe vente paa sig. Jeg skal ikke opholde Thinget med at udtale de Grunde, som derfor kunde tale, da det naturligvis er et Ønske, som vistnok deles af de fleste af Thingets Medlemmer, og vistnok ogsaa af Ministeriet, at de Hindringer kunne ryddes af Veien, som for Tiden ere stillede derimod. Med Hensyn til Indenrigsministerens Budget, som her er nærmest under Omtale, er det Side 19 med Hensyn til Porcelainsfabrikken sagt, at man er betænkt paa, at den skulde ophøre at drives for Statskassens Regning. Jeg kan ikke saa ganske dele denne Anskuelse; jeg troer, at det vel kunde fortjene nogen Overveielse, om der ikke kunde være at foretage saadanne Besparelser i denne Henseende, at det ikke skulde kunne forårsage Statskassen Tab at drive den; men, selv om der ogsaa skulde være noget Tab ved dens Drift, kunde der dog være Spørgsmaal, om den ikke som Kunstanstalt fortjente at beholdes.

Ørsted: Hvad navnlig det første Punkt i Udvalgets Betænkning til § 20 angaaer, har den ærede første Landstingsmand for syvende District (Simony) bekræftet, hvad Udvalgets Fleertal har antaget, og hvori jeg er fuldkommen enig. Hvad det andet Punkt angaaer, da holder jeg for, at man er aldeles uberettiget til ved en Beslutning i Finantsloven at

berøve en Embedsmand den Gage, der lovligt tilkommer ham. Det ligger udenfor Thingenes Competence at afskedige en Embedsmand, og de kunne heller ikke berøve ham en Gage, som er tillagt ham, det maatte da være i den Forstand, hvor man kunde tillægge Rigsdagen en Omnipotens, saa at den kunde sætte sig ud over alle bestaaende Retsforhold. Jeg vilde derfor, hvis der ikke var saa overmaade paatrængende Grund til at ønske, at denne Sag maatte bringes til ende, paa ingen Maade have undladt at stille et Ændringsforslag om, at denne Deel af Folkethingets Bestemmelse skulde bortfalde, hvilket jeg ogsaa vilde have gjort ved en anden Leilighed, hvorom siden. Jeg troer iøvrigt ikke, at det Offentlige hidtil har havt nogen Byrde af den Ordning, som for nogle Aar siden skete, at Stiftamtmanden, som paa Grund af Forretningernes store Tiltagen og andre Omstændigheder ikke ønskede at beholde det Embede, han da beklædte, i sin fulde Strækning, dog beholdt Stiftamtmandsembedet, da han ellers kunde have afgaaet paa Pension, som ikke kunde have været ham nægtet, og Amtmanden dog fik en mindre Gage, end der forhen var forbunden med det forenede Embede. Men det er ikke for det enkelte Tilfældes Skyld, jeg tillægger denne Sag særdeles Bigtighed, men her handles om en Grundsætning, som jeg anseer for saa vigtig, at den lovlige tilstaaede Gage ikke kan ophæves ved en Beslutning af Thingene. Forsaavidt der under Nr. 3 er Tale om, at en Mængde Magtstratspersoner og nogle andre paa Udgiftsbilaget V. Side 12 anførte Embedsmænd skulde ved Vacance miste de Tillæg, de have, hvilke for endeel ere meget ubetydelige, saa har jeg ikke deri været enig. Det er for en Deel Summer, som vedkommende Embedsmænd ikke kunne undvære, uden at deres Embeder mærkelig ville forringes. De have uden Tvivl i Almindelighed en saadan retlig Begrundelse, at det vel tør paastaas, at de burde vedblive ikke blot til Fordeel for nærværende Embedsmand, men ogsaa til Fordeel for Embedet. Forsaavidt det af Udvalgets Fleertal er antaget, at der ikke burde ansættes gagerede Embedsmænd eller finde nogen Pension Sted uden under Forbehold af Rigsdagens Samtykke, indtil et nyt Gage- og Pensionsreglement blev